ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Burešové a soudců Mgr. Daniely Jandové a JUDr. Tomáše Němce ve věci

žalobce: **J Š**, narozený
bytem
zastoupený Mgr. Lucií Ježkovou
sídlem Na Strži 2102/61a, 140 00 Praha 4

proti

žalovanému: **M V**, narozený
bytem
zastoupený advokátem JUDr. Alanem Vitoušem
sídlem Dukelských hrdinů 23, 170 00 Praha 7

o zaplacení částky 295 000 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu Praha-západ ze dne 3. 12. 2025, č. j. 10 C 324/2024-175,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadeném výroku I. mění tak, že se žaloba zamítá.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 114 284,50 Kč a na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 35 879 Kč, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

1. Shora označeným rozsudkem Okresní soud Praha – západ (soud I. stupně) ve výroku I. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 220 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně z částky 220 000 Kč za dobu od 7. 11. 2024 do zaplacení, dále částku 55 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,75 ročně z částky 55 000 Kč za dobu od 7. 11. 2024 do zaplacení a dále částku 20 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,75 ročně z částky 20 000 Kč za dobu od 7. 11. 2024 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku. Ve výroku II. žalobu zamítl žalobu v části, kterou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení zákonného úroku z prodlení z částky 220 000 Kč od 18. 11.2021 do 6.11. 2024, z částky 55 000Kč od 24. 9. 2023 do 6. 11. 2024 a z částky 20 000 Kč od 21. 2. 2024 do 6. 11. 2024. Ve výroku III. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 149 982 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce.

2. V odůvodnění svého rozsudku soud I. stupně zejména uvedl, že v řízení bylo prokázáno, že žalobce uzavřel se žalovaným tři ústní smlouvy o zápůjčkách, a to dne 17. 8. 2021 smlouvu o zápůjčce částky 220 000 Kč, dne 23. 8. 2023 smlouvu o zápůjčce částky 55 000 Kč a dne 20. 1. 2024 smlouvu o zápůjčce částky 20. 000 Kč, přičemž došlo i k reálnému předání zapůjčovaných částek. V případě zápůjčky částky 220 000 Kč se však žalobci nepodařilo prokázat, že by mezi účastníka byla dohodnuta její splatnost ve lhůtě tří měsíců od jejího poskytnutí (17. 8. 2021), resp. ve lhůtě jednoho měsíce u zápůjček částek 55 000 Kč a 20 000 Kč, když dohodu splatnosti těchto zápůjček nepotvrdil ani ve své výpovědi. Dle soudu I. stupně tak splatnost posuzovaných zápůjček nastala na základě toho, že žalobce v předžalobní výzvě vyzval žalovaného k úhradě všech těchto zápůjček do sedmi dnů od doručení výzvy, tedy do dne 6. 11. 2024; od následujícího dne tedy přiznal žalobci i zákonný úrok z prodlení z uvedených částek.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonné lhůtě odvolání. Nadále namítá, že v řízení nebylo prokázáno, že by si od žalobce vůbec kdy půjčil částku 220 000 Kč, měl dost svých vlastních financích prostředků. Poukázal na to, že ohledně okolností této tvrzené zápůjčky žalobce v průběhu řízení měnil svá skutková tvrzení. Není pravdou, že by si měl od žalobce půjčit uvedenou částku na zakoupení vozidla Porsche Cayenne, a to už proto, že tento automobil si od jeho vlastníka M[redacted] S[redacted] nezakoupil žalovaný, ale právnická osoba - obchodní společnost A[redacted], s. r. o. Za situace, kdy nebyl prokázán tvrzený důvod plnění, tzn. tato smlouva o zápůjčce, mohl soud I. stupně případně uvažovat o vzniku bezdůvodného obohacení, ale pro ten případ vznesl žalovaný v průběhu řízení námitku promlčení, kterou se však soud I. stupně vůbec nezabýval. Soud I. stupně rovněž pochybil, pokud k tvrzení žalobce o zápůjčce částky 220 000 Kč neprovedl žalovaným navrhované důkazy, zejména výslech manželky žalovaného, s odůvodněním, že tyto důkazy žalovaný uplatnil až po koncentraci řízení. Za situace, kdy však žalobce tyto důkazy navrhl v reakci na doplnění skutkových tvrzení žalobce, koncentrace řízení žalovaným porušena nebyla. Pokud jde o tvrzení zápůjčky částek 55 000 Kč a 20 000 Kč, žalovaný nadále trvá na své obraně, že se nejednalo zápůjčky, ale o platby za služby, které žalovaný žalobci poskytl, když rámci bývalých přátelských vztahů mu dlouhodobě opravoval motorová vozidla. Pokud faktury na provedené práce, které měly odpovídat žalovaným částkám, vystavil až po doručení žaloby, bylo to pouze proto, že předtím, z důvodu přátelských vztahů, neměl žalovaný potřebu tyto doklady žalobci vystavovat. Žalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně změnil tak, že žalobu zcela zamítne.

4. Žalobce v písemném vyjádření k odvolání zejména uvedl, že určitá nekonzistentnost jeho skutkových tvrzení ohledně okolností, za jakých byla uzavírána zápůjčka na částku 220 000 Kč vyplývá z již značného časového odstupu. Konzistentně však v řízení uváděl, že k zápůjčce došlo dne 17. 8. 2021, pokud v jednom podání zmínil datum 17. 7. 2021, jednalo se o evidentní písařskou chybu. Podstata tvrzení žalobce ohledně této zápůjčky stále spočívá v tom, že žalobce po předchozí dohodě se žalovaným mu zapůjčil zmíněnou částku na koupi vozidla, tuto vyzvedl v bance v Berouně a za přítomnosti žalovaného ji předal majiteli vozidla Porsche Cayenne. Pokud

žalovaný tvrdil, že toto vozidlo si nezakoupil on, ale obchodní společnost A[redacted], s. r. o., tuto námitku uplatnil v řízení před soudem I. stupně až po zákonné koncentraci řízení. Nárok žalobce rovněž není nárokem z bezdůvodného obohacení, který by měl být, k námitce žalovaného, promlčen. Žalobce si neuvědomuje že by žalovaný tuto námitku v řízení před soudem I. stupně vůbec vznesl. Splatnost této zápůjčky soud I. stupně správně dovodil ke dni 6. 11. 2024. Důkaz výslechem své manželky žalovaný uplatnil rovněž až po zákonné koncentraci řízení. Správně soud I. stupně dále uzavřel, že důvodem poskytnutí částek 55 000 Kč a 20 000 Kč byly žalobcem tvrzené a prokázané smlouvy o zápůjčkách, nikoli jeho plnění na práce poskytnuté mu žalovaným. V řízení byl k důkazu sdělen obsah SMS komunikace účastníků, kterou je prokázáno, že žalovaný si posuzovaných půjček byl vědom a sám sliboval konkrétní termíny zaplacení. Žalobce navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný potvrdil.

5. Odvolací soud poté, co usoudil, že odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou a že je přípustné, přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které mu předcházelo (§ 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád /dále jen „o. s. ř.“/), a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného je důvodné, byť z důvodů jiných než v odvolání uplatněných.

6. Podle § 559 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“): *Každý má právo zvolit si pro právní jednání libovolnou formu, není-li ve volbě formy omezen ujednáním nebo zákonem*.

7. Podle § 2390 o. z.: *Přenechá-li zapůjčitel vydlužiteli zastupitelnou věc tak, aby ji užil podle libosti a po čase vrátil věc stejného druhu, vznikne smlouva o zápůjčce*.

8. Podle § 2393 odst. 1 o. z.: *Neurčí-li smlouva, kdy má být zápůjčka vrácena, je splatnost závislá na vypovězení smlouvy. Není-li o výpovědi ujednáno nic jiného, je výpovědní doba šest týdnů*.

9. Dle názoru odvolacího soudu soud I. stupně provedl dokazování v míře dostatečné pro učinění všech podstatných skutkových i právních závěrů. Skutková zjištění, která soud I. stupně na podkladě provedeného dokazování učinil, přitom považuje odvolací soud za správná, stejně jako skutkový a právní závěr, že účastníci uzavřeli ústní smlouvy o zápůjčce, jednak dne 17. 8. 2021, na jejímž základě žalobce předal žalovanému částku 220 000 Kč, a dále dne 23. 8. 2023, na základě které žalobce předal žalovanému částku 55 000 Kč a dne 20. 1. 2024, na základě které žalobce předal žalovanému částku 20 000 Kč. Soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku přehledně seznámil s tím, z jakých důkazů a z jakých z nich zjištěných skutečností při posuzování uplatněného nároku vyšel. Hodnocení zjištěných skutečností tvoří logický celek vedoucí k závěru o prokázání tvrzených ústních zápůjček. Soud I. stupně se zcela vypořádal i s námitkami žalovaného.

10. Pokud žalovaný v odvolání namítal, že již v řízení před soudem I. stupně poukazoval na to, že automobil Porsche Cayenne, na jehož zakoupení měla podle tvrzení žalobce být použita zápůjčka částky 220 000 Kč, nezakoupil on jako fyzická osoba, ale obchodní společnost A[redacted], s. r. o. (jejímž je jediným společníkem a jednatelem), tato námitka není sama o sobě právně významná. V řízení byla prokázána vůle účastníků uzavřít smlouvu o zápůjčce mezi nimi jako fyzickými osobami. To potvrzuje i soudem I. stupně k důkazu sdělený obsah SMS komunikace mezi účastníky, v níž se žalovaný sám k tomuto závazku (jakož i k dalším) přihlásil. Reálnost tohoto kontraktu pak byla naplněna tím, že žalobce finanční prostředky vybral v bance a předal je v přítomnosti žalovaného osobě, která automobil prodávala. Tuto skutečnost potvrdil sám žalovaný ve své účastnické výpovědi. Je pak bez právního významu, jestli žalovaný tyto finanční prostředky použil na zakoupení zmíněného vozidla pro sebe jako fyzickou osobu, nebo jestli je použil na koupi vozu tzv. na svou společnost.

11. Správně soud I. stupně uzavřel, že pokud žalovaný uplatnil obranu spočívající v tvrzení, že částka 220 000 Kč byla žalobcem žalovanému poskytnuta na nákup Porsche Cayenne jako kompenzace

za to, že žalobce zničil žalovanému jiné jeho vozidlo, uplatnil toto tvrzení až po zákonné koncentraci řízení dle § 118b o. s. ř. Je sice pravdou, že při jednání dne 10. 3. 2025 poskytl soud účastníkům koncentrační lhůtu dle § 118b o. s. ř. v délce třiceti dnů, a že v této lhůtě žalobce svá původní tvrzení doplnil či korigoval, správně však soud I. stupně uvedl, že za situace, kdy tvrzení žalobce ohledně důvodu poskytnutí částky 220 000 Kč bylo od počátku konzistentní (půjčka žalovanému na zakoupení vozidla Porsche Cayenne), žalovanému nic nebránilo zmíněnou obranu uplatnit v soudem poskytnuté koncentrační lhůtě. Doplňující tvrzení žalobce učiněná po 10. 3. 2025 tak pro tuto obranu žalovaného koncentrační lhůtu nijak neotevřela. Pokud tedy žalovaný uplatnil zmíněnou obranu až v podání ze dne 13. 5. 2025, učinil tak po uplynutí koncentrační lhůty dle § 118b o. s. ř., a soud I. stupně proto správně k této obraně již nepřihlédl.

12. Pokud žalovaný v odvolání namítal nesprávnost závěru soudu I. stupně o důvodu, pro který žalobce poskytl žalovanému dne 23. 8. 2023 částku 55 000 Kč a dne 20. 1. 2024 částku 20 000 Kč, dle názoru odvolacího soudu se s touto námitkou přesvědčivě vypořádal ve prospěch prokázanosti závěru, že důvodem poskytnutí těchto částek byly ústní smlouvy účastníků o zápůjčkách. Pro stručnost v tomto směru odvolací soudu proto odkazuje zcela na body 54. až 57. odůvodnění napadeného rozsudku.

13. Vzhledem k tomu, že soud I. stupně správně uzavřel, že důvodem poskytnutí všech v řízení uplatněných plateb byly smlouvy o zápůjčkách, nebylo již na místě zabývat se posouzením těchto poskytnutých plateb jako případným nárokem na vydání bezdůvodného obohacení a zabývat se v této souvislosti námitkou promlčení k takovému nároku, kterou žalovaný uplatnil až ve své závěrečné řeči.

14. Dle názoru odvolacího soudu se však soud I. stupně nevypořádal náležitě s otázkou splatnosti posuzovaných zápůjček. Za situace, kdy vzal správně za prokázáno, že mezi účastníky nebyl konkrétní okamžik splatnosti zápůjček sjednán, je splatnost těchto zápůjček závislá na vypovězení smlouvy (§ 2393 odst. 1 o. z.). Odvolací soud proto poskytl v tomto směru žalobci poučení dle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř., aby tvrdil a prokázal, že žalovanému adresoval výpověď posuzovaných zápůjček a že uplynula zákonem předvídaná nebo případně smluvená výpovědní lhůta. V reakci na toto poučení žalobce uvedl, že za výpověď posuzovaných zápůjček ve smyslu § 2293 odst. 1 o. z. lze považovat doručení předžalobní výzvy ze dne 22. 10. 2024. Jiná tvrzení a důkazy v tomto směru neuplatnil.

15. Obsah této výzvy (č. l. 21 a násl. spisu) však existenci právního jednání žalobce ve smyslu učinění výpovědi posuzovaných zápůjček dle názoru odvolacího soudu neprokazuje. Obsahem tohoto podání žalobce je výzva žalovanému k vrácení peněžitých zápůjček s tím, že jejich splatnost již nastala k ujednaným datům (u částky 220 000 Kč k datu 17. 11. 2021, u částky 55 000 Kč k datu 23. 9. 2023 a u částky 20 000 Kč k datu 20. 2. 2024). Podle obsahu se tedy nejedná o výpověď smluv o zápůjčkách, ale o výzvu k vrácení splatných zápůjček, kdy žalobce vycházel z jím původně tvrzených sjednaných dat vrácení, od kteréhož tvrzení však v průběhu řízení v rámci své účastnické výpovědi dne 15. 9. 2025 sám ustoupil („až budeš mít, tak mi to dáš“, „už je tam toho hodně, je potřeba to vrátit“).

16. Za situace, kdy v řízení bylo prokázáno, že u posuzovaných zápůjček nebyl mezi účastníky sjednán konkrétní okamžik jejich splatnosti, přičemž žalobci se nepodařilo prokázat, že by v době do rozhodování soudu došlo k výpovědi těchto smluv (potažmo k uplynutí výpovědní doby), a že by tak nastala zákonem prezumovaná splatnost posuzovaných zápůjček, odvolacímu soudu nezbylo, než napadený rozsudek soudu I. stupně změnit (§ 220odst. 1 písm. a) o. s. ř.) tak, že se žaloba zamítá, a to pro její předčasnost.

17. O náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, 2 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a ve věci úspěšnému žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

114 284,50 Kč, tj. odměna advokáta za devět úkonů právní služby (sepis vyjádření k předžalobní výzvě, příprava a převzetí zastoupení, písemné vyjádření k žalobě, písemné vyjádření ve věci samé ze dne 31. 3. 2025 a účast na soudním jednání dne 10. 3., 14. 5., 2.7., 15. 9. a 24. 11. 2025) po 9 500 Kč podle § 7 bod 6, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za jeden úkon právní služby (nahlížení a studium spisu dne 26. 2. 2025) v hodnotě 4 750 Kč (§ 11 odst. 2 písm. g/ ve spojení s § odst. 3 advokátního tarifu), náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2025, náhrada hotových výdajů za osm úkonů právní služby po 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu v současném znění) a 21 % náhrada DPH z odměny, náhrady hotových výdajů, podle § 137 odst. 1 a 3 o. s. ř. ve výši 19 834,50 Kč.

18. Odvolací soud nepřiznal žalovanému náhradu za účtovaný úkon právní služby v podobě písemného vyjádření ve věci ze dne 13. 5. 2025, když jeho obsah mohl zástupce žalovaného přednést následující den při ústním jednání.

19. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, 2 a § 142 odst. 1 a § 151 o. s. ř. a ve věci úspěšnému žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 35 879 Kč, tj. odměna advokáta za dva úkony právní služby (odvolání a účast u jednání odvolacího soudu dne 3. 6. 2026) po 9 500 Kč podle § 7 bod 6, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. d) a g) advokátního tarifu, náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 450 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu a 21 % náhrada DPH z odměny, náhrady hotových výdajů podle § 137 odst. 1 a 3 o. s. ř. ve výši 4 179 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu Praha-západ k Nejvyššímu soudu České republiky, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Praha 3. června 2026

JUDr. Kateřina Burešová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová